

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Ad 1: De lavestlønnede skal have markante lønstigninger

Det foreslås, at der afsættes en pulje på finansloven på 11 mia. kr. til de igangværende overenskomstforhandlinger, så de ca. 456.000 lavestlønnede offentligt ansatte (plejepersonale, politi, skolelærere, 3F'ere, HK'ere, pædagoger, medhjælpere, dagplejere, jordemødre, sygeplejersker og mange flere) kan få en gennemsnitlig lønstigning på 2.000 kr. om måneden i de år, overenskomsten løber i. Samtidig opfordres fagbevægelsen til at kæmpe for, at kassedamer, lærlinge og andre ansatte på det private arbejdsmarked med alt for lave lønninger kan få en markant lønstigning ved de kommende overenskomstforhandlinger.

Ad 2: Dagpengesystemet skal være et reelt værn mod social udstødelse i perioder med arbejdsløshed eller sygdom

Som reglerne er i dag, ryger sygedagpengemodtagere på kontanthjælp, når dagpengeperioden udløber, også selv om deres helbredsmæssige eller arbejdsmæssige situation fortsat er uafklaret. Det er absurd, da man i hvert fald ikke bliver rask af at være på kontanthjælp.

Enhedslisten mener, at alle tidsbegrænsninger på sygedagpenge skal fjernes. Ingen bestemmer selv, hvor længe man er syg, og derfor er det også tåbeligt at have grænser for, hvor længe man kan få sygedagpenge. I stedet bør man have sygedagpenge, indtil man enten er bevilget revalidering eller førtidspension eller er erklæret rask. At smide syge mennesker på kontanthjælp er en sikker fastholdelse eller forværring i en sygdomssituation, der i mange situationer rent faktisk kunne være endt med en raskmelding, hvis man havde givet dem den nødvendige tid.

Det foreslås også, at dagpengemaksimum hæves til 30.000 kr. om måneden, så langt de fleste vil kunne opnå en dækning på 90 pct. af deres hidtidige lønindkomst. Desuden skal a-kasse-reglerne ændres, så man bliver dagpengeberettiget allerede efter 1 måneds arbejde. Dagpengesystemet skal forenkles ved, at en lang række urimelige sanktioner afskaffes, så alle, der står til rådighed for arbejdsmarkedet og ikke har andre problemer end ledighed, kan være i dagpengesystemet.

Ad 3: Kontanthjælpen skal ikke være en form for fattighjælp, men et reelt socialt sikkerhedsnet

De seneste års mange nedskæringer i kontanthjælpen (ungesatsen, starthjælpen, kontanthjælpsloftet, 300-timers-reglen m.v.) har ført til en udhuling af det sociale sikkerhedsnet i Danmark. Et stigende antal danskere befinder sig nu i fattigdom, og flere og flere har fået vanskeligere ved at betale huslejen og ender som konsekvens heraf på gaden. Disse mennesker må i dag tigge sig til enkeltydelser, når økonomien ikke rækker til vintertøj til børnene, et nyt køleskab eller lignende. Den ydmygende øvelse finder sted måned efter måned og har forvandlet kontanthjælpsydelsen fra at være en reel velfærdsydelse til at være en form for fattighjælp.

Ifølge dette forslag skal ungesatsen, starthjælpen, introduktionsydelsen, kontanthjælpsloftet, 300-timers-reglen og andre nedskæringer i kontanthjælpen fjernes. Alle, der har brug for socialhjælp, skal have den samme ydelse. Samtidig skal kontanthjælpen hæves til minimum 13.500 kr. om måneden. Reglerne om modregning ved supplerende indtægter skal desuden ændres, således at man kan tjene op til 2.000 kr. om måneden, før der begynder at ske modregning i kontanthjælpen, og endelig skal reglerne om modregning på baggrund af ægtefælles eller samlevers indkomst ophæves. Der skal laves overgangsordninger, så ingen kommer til samlet at få mindre udbetalt end i dag, når man også medregner boligstøtte, friplads i daginstitution m.v.

Endelig skal det sikres, at socialarbejderne kommer ud af socialkontorerne og mødes med borgerne, så de kan bruge deres ressourcer på at hjælpe borgerne med at få det bedst mulige liv, helst således, at borgerne bliver i stand til at yde en indsats i samfundet. Derfor skal de mange kontrolskemaer m.v. fjernes. Rådgivningsfunktionen må ikke knyttes til kontrolfunktionen.

Ad 4: De offentlige pensioner skal være så høje, at man kan leve af dem

Der er begyndt at tegne sig et A- og et B-hold blandt fremtidens pensionister. Alt imens den private pensionsopsparing hvert år slår nye rekorder, er der fortsat en del af befolkningen – typisk personer med en begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet eller helt uden – der ikke har råd til at supplere med en privat pensionsopsparing, og som derfor kun vil have folkepensionen at leve af. For denne restgruppe tegner der sig et billede af et yderst sparsomt ældreliv sammenlignet med den øvrige del af befolkningen.